

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3066
12 10 2006
Biroul permanent al Senatului
Bp. 415 23.10.2006

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
137 24.10.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 8 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 10 din 8 februarie 2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, inițiată de domnul deputat independent Mircia Giurgiu (Bp. 415/2006).*

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr. 10/2001 *privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, astfel:

- completarea art. 8 cu un nou alineat care prevede că: "*Fac excepție terenurile situate în intravilanul localităților și pe care s-au construit locuințe proprietate personală, persoană fizică.*"

- completarea art. 20 cu un nou alineat cu următorul conținut: "*În cazul în care terenul situat în intravilanul localităților a fost acordat unei persoane fizice care și-a construit o locuință proprietate personală, obligația despăgubirii în natură sau în bani revine acelei persoane căreia i-a fost acordat terenul, în timp ce opțiunea pentru despăgubirea în natură sau în bani aparține persoanei deposedate. Despăgubirea se va face în echivalentul valoric actualizat la prețul pieței.*"

II. Propuneri și observații

1. Principalul act normativ cu caracter reparator, având ca obiect de reglementare restituirea în natură/prin echivalent a proprietăților - terenuri și/sau construcții - preluate abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, este Legea nr. 10/2001, rezultat al consultărilor avute în plan extern de România, consultări necesare pregătirii unei legislații adecvate aplicării în plan intern a cerințelor Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Acestei legi i-au fost aduse importante modificări și completări prin Titlul I din *Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente*.

Astfel, urmare noilor modificări legislative, au fost clarificate și unele aspecte ce țin de domeniul de aplicare a Legii nr. 10/2001 și, în mod deosebit, problematica delimitării domeniului de reglementare al acestui act normativ de cel al actelor normative ce reglementează procedura administrativă de restituire a terenurilor agricole și forestiere. Această delimitare este în prezent regăsită în cuprinsul art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001.

Făcând o sumară trecere în revistă a modificărilor aduse acestui text legal, semnalăm că atât înaintea, cât și ulterior modificărilor aduse art. 8 din Legea nr. 10/2001 dispozițiile acestuia au în esență același obiect de reglementare, respectiv delimitarea domeniului de aplicare al acestui act normativ de alte acte normative cu caracter reparator, emise anterior sau ce se vor emite ulterior.

Astfel, art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, în formularea anterioară modificărilor și completărilor aduse acestui text legal prin Titlul I din Legea nr. 247/2005, dispunea că nu intră sub incidența acestui act normativ terenurile al căror regim juridic este reglementat prin *Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată*, și prin *Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997*.

Practica în domeniul aplicării Legii nr. 10/2001, până în momentul elaborării Legii nr. 247/2005, a arătat că prevederile menționate erau neclare în privința sferei de aplicare a dispozițiilor acestui act normativ. Astfel, referitor la imobilele terenuri, legea nu făcea vorbire despre distincția între terenurile situate în intravilanul localităților și cele situate în extravilan, distincție esențială pentru a evita suprapunerea între domeniul de reglementare al Legii nr. 10/2001 și cel al legilor fondului funciar.

Clarificarea acestei probleme s-a realizat, într-o primă etapă, prin *Hotărârea Guvernului nr. 498/2003 pentru aprobarea Normelor*

metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, act normativ care în cuprinsul pct. 8.1 al Capitolului II, stabilește că "restituirea în natură a terenurilor (inclusiv cele arabile) aflate în intravilanul localităților intră sub incidența procedurilor prevăzute de lege, ..." și "... domeniul de reglementare al legii are și caracter de complinire în raport cu celelalte acte normative cu caracter reparatoriu din domeniul imobiliar, inclusiv din fondul funciar, în sensul că domeniul de reglementare al acesteia acoperă și acele terenuri din intravilanul localităților care, până la intrarea în vigoare a acesteia, respectiv 14 februarie 2001, nu au fost restituite integral persoanelor îndreptățite". De asemenea, sunt de reținut și prevederile pct. 6.1 lit. c) din același act normativ potrivit căruia "incidența legii intervine pentru ... c) terenurile din intravilan neocupate de construcții sau care nu au făcut obiectul reconstituirii ori constituirii dreptului de proprietate în baza legilor speciale anterioare (denumite în continuare terenuri disponibile), ...".

Textul actual al art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, republicată în temeiul art. VII din Titlul I al Legii nr. 247/2005, nu face altceva decât să consemneze într-un text de lege specială delimitarea domeniului de aplicare al Legii nr. 10/2001 față de actele normative anterioare din domeniul funciar.

Mai mult, alin. (2), în formularea anterioară modificărilor și completărilor aduse Legii nr. 10/2001 prin Legea nr. 247/2005, și alin. (2) și (3), în formularea ulterioară modificărilor aduse art. 8 din Legea nr. 10/2001 delimitează domeniul de reglementare al acestei legi de actele normative ce reglementează regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase sau comunităților minorităților naționale. De asemenea, alin. (4) al aceluiași articol precizează că regimul juridic al imobilelor care au aparținut patrimoniului sindical preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale.

În consecință, față de cele menționate, semnalăm că formularea avută în vedere de inițiatorii propunerii legislative privind completarea art. 8 este inadecvată întrucât obiectul de reglementare al acestui articol este diferit, acesta privind delimitarea domeniului de aplicare al acestui act normativ de alte acte normative cu caracter reparator emis anterior sau ce se vor emite ulterior.

2. Propunerea privind completarea dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 10/2001 nu poate fi reținută întrucât modurile specifice de preluare abuzivă nu erau atributul persoanelor fizice cărora ulterior le-au fost

atribuite respectivele imobile terenuri, arhitectul acestor modalități de preluare fiind voința de stat.

Acesta, în virtutea noii ideologii ce-i coordonau activitățile, a creat dreptul de proprietate socialistă de stat și cooperatistă obștească, menite să anihileze în totalitate proprietatea privată, folosindu-se de instrumente ca: naționalizarea, confiscarea, amenzile, impozitele, taxele, apropierea bunurilor fără stăpân, a succesiunilor vacante, precum și a altor dispoziții din diferite legi speciale, instrumente ce au luat formă prin edictarea unor legi nepopulare, de transfer obligatoriu din proprietatea privată în proprietatea statului a unor categorii importante de bunuri.

Mai mult decât atât, ideea promovată prin această propunere legislativă presupune un transfer al responsabilității privind repararea integrală a prejudiciului, respectiv înlăturarea consecințelor dăunătoare produse, de la cel ce le-a creat - statul, către persoanele fizice ce au devenit ulterior proprietari ai acestor imobile, în cazul de față terenuri, și care nu pot fi făcute responsabile pentru ceva ce nu au comis.

Admiterea unei astfel de propuneri ar constitui o gravă abatere de la principiul stabilității raporturilor de proprietate prin conservarea și respectarea drepturilor dobânditorilor de bună-credință.

Raportat la prevederile constituționale actuale, adoptarea acestei propuneri legislative ar încălca *principiul garantării proprietății private*, consacrat de art. 44 din Constituția României, republicată.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului